

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/93/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010130
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010130.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Jozefa Janíka v trestnej veci proti obžalovanému Z. M., nar. XX.XX.XXXX v G., okres Z., bytom mesto Z., toho času vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a na výkon väzby Ilava, pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn.: 1T/31/2016 z 29.06.2016 a na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. marca 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného Z. M.

z a m i e t a ,

pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prievidza rozsudkom sp. zn.: 1T/31/2016 zo dňa 29.06.2016 uznal obžalovaného Z. M. za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 1.7.2014 v Handlovej vylákal od poškodeného A. A. jeho motorové vozidlo Škoda SuperB, evidenčné číslo: PD XXXEY, VIN: J - evidované na osobu P. S., ktoré zakúpil poškodený za sumu 14.500,- eur, pod zámenkou ohodnotenia motorové vozidla znalcom a jeho následného predaja leasingovej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., vyžiadal od P. S. splnomocnenie k predaju vozidla vypísané len v časti splnomocniteľ, kde mal, podľa dohody, obvinený neskôr dopísať leasingovú spoločnosť, ktorej mal motorové vozidlo predat', avšak obvinený predmetné vozidlo predal bez vedomia a súhlasu A. A. osobe B. D. za sumu 14.500 eur a dňa 4.7.2014 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v Prievidzi ho na základe predmetného splnomocnenia prepísal na B. D., poškodenému predložil falošnú kúpnu zmluvu č. 10245514/14 medzi P. S. - ako predávajúcim a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ako kupujúcim, ktorú sám vyhotovil, v zmysle ktorej mala vozidlo kúpiť spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., za sumu 17.500,- eur a následne vyplatil A. A. sumu 5.000,- eur ako splátku od leasingovej spoločnosti, pričom v skutočnosti k uzavretiu kúpnej zmluvy s leasingovou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., nedošlo a kúpnu cenu od B. D. vo výške 9.500,- eur si ponechal pre seba a tým sa na úkor poškodeného A. A. obohatil vo výške 9.500,- eur.

Za to mu bol podľa § 213 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza - sp. zn. 2T/66/2015 zo dňa 9.12.2015, právoplatný 29.12.2015, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovaného zaviazal k náhrade škody v prospech poškodeného A. A. vo výške 9.500,- €.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote odvolaním napadol obžalovaný vo všetkých výrokoch.

V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaný uviedol, že v rámci celého konania popieral svoju vinu. Kúpa vozidla sa realizovala prostredníctvom poškodeného A. A. z dôvodu, že obžalovaný nemal k dispozícii dostatok finančných prostriedkov na vyplatenie ceny za vozidlo. Z dôvodu, aby sa poškodený nedozvedel o tom, že o kúpu vozidla prejavil záujem O. D. (aby obžalovaného neobišli s províziou), tak si krátko po kúpe vozidla od pána X. zadovážil finančné prostriedky a vyplatil poškodenému celú kúpnu cenu vo výške 14 500,- €. Ako málo pravdepodobné a nelogické sa javí tvrdenie poškodeného, že odovzdal obžalovanému vozidlo so všetkými dokladmi a zároveň i splnomocnením na prepis bez toho, aby mu boli skutočne vyplatené peniaze. Je nelogické, prečo mu odovzdal i veľký technický preukaz. Poškodený tiež najprv uvádzal, že peniaze z predaja vozidla mali byť poukázané na jeho účet, neskôr však toto tvrdenie zmenil a uviedol, že mali byť poukázané na účet jeho synovca P. S.. Ten sa však nevedel vyjadriť v akej výške a akým spôsobom mala byť kúpna cena vyplácaná. Obžalovaný predložil poškodenému fiktívnu lízingovú zmluvu len preto, aby sa poškodený nedozvedel kto v skutočnosti vozidlo kupuje. Predloženie fiktívnej zmluvy ešte nepotvrzuje podvodný úmysel obžalovaného ani nevylučuje vyplatenie celej kúpnej ceny poškodenému. Ani poškodený nevie reálne preukázať, či mu bolo skutočne uhradených len 5000 €, alebo iná suma. Okresný súd preto pochybil, keď poškodenému priznal nárok na náhradu škody. Obžalovaný sa nedopustil žalovaného skutku tak, ako mu je to kladené za vinu. V súčasnosti vykonáva iné nepodmienečné tresty odňatia slobody. Uznaním viny a uložením súhrnného trestu okresný súd obžalovanému neprímerane navýšil trest uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza vo veci sp. zn.: 2T/66/2015. Správne mal upustiť od uloženia súhrnného trestu. Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a aby obžalovaného podľa § 285 písm. a), prípadne b) Tr. poriadku spod obžaloby oslobodil, alternatívne, aby zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a upustil od uloženia súhrnného trestu.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti poškodeného, ktorý sa napriek riadnemu upovedomeniu bez ospravedlnenia nedostavil.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí pridržiaval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania a napadnutý rozsudok navrhol zrušiť a obžalovaného podľa § 285 písm. a), resp. b) Tr. poriadku oslobodiť, prípadne zrušiť rozsudok vo výroku o treste a upustiť od uloženia súhrnného trestu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel

k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr. por.

Obžalovaný je, ako už v napadnutom rozsudku uviedol okresný súd, usvedčovaný predovšetkým výpoveďami poškodeného, svedkov S., D., ako i listinnými dôkazmi. Poškodený jasne uviedol, že vozidlo bolo obžalovaným prevzaté za účelom prezretia leasingovou spoločnosťou, nie na žiaden iný účel. Následne nebolo poškodenému vozidlo vrátené. Pravdivosť tejto výpovede ohľadne predstierania predaja prostredníctvom lízingovej spoločnosti nasvedčujú i listinné dôkazy, ktoré potvrdzujú, že obžalovaný si pripravil „legendu“ o predaji vozidla cez leasingovú spoločnosť, čo však nebola v tomto prípade pravda. Vozidlo bolo následne predané svedkyňi D.. Bolo preukázané, že kúpna cena vo výške 9.500 € nebola poškodenému vyplatená. Krajský súd nevidí dôvod prečo neuveriť tvrdeniu poškodeného, že mu obžalovaný vyplatil len sumu vo výške 5.000 € ako údajnú splátku leasingu.

Preto možno skonštatovať, že súd prvého stupňa správne ustálil subjektívnu stránku konania obžalovaného, tak ako je vyjadrená aj v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Vzhľadom na uvedené bola vyvrátená obrana obžalovaného tak, ako ju uvádzal aj v odvolaní. Odvolací súd sa teda v plnej miere stotožnil so závermi prvostupňového súdu vo vzťahu k skutkovým zisteniam, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní a napokon tiež vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného. Ten svojím konaním nepochybne naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr. zákona.

Jediné pochybenie zo strany okresného súdu vidí krajský súd v tom, že žalovaný skutok právne kvalifikoval ako prečin pokračovací. Toto pochybenie je však takého nepatrného významu, že nebolo potrebné ho korigovať.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, ktoré považoval odvolací súd za potrebné uviesť vzhľadom na argumentáciu uvádzanú v odvolaní, pričom s podrobnejším odôvodnením týkajúcim sa skutkového stavu a právnej kvalifikácie v plnej miere odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Možno preto skonštatovať, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako i nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal súdený skutok tak, ako je to uvedené v skutkovej vete výroku o vine.

Napokon možno konštatovať, že i pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Okresný súd správne zistil pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, správne zistil nutnosť ukladania trestu súhrnného.

V danom prípade neboli splnené podmienky na rozhodnutie o upustení od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn.: 2T/66/2015 v trvaní 12 mesiacov nemožno považovať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Vzhľadom na uvedené bol potom postup okresného súdu pri ukladaní trestu a rozhodovaní o spôsobe jeho výkonu v súlade s potrebami generálnej i individuálnej prevencie.

Rovnako správne je i uloženie trestu súhrnného, pretože súd aktuálne ukladal obžalovanému trest za trestný čin ktorý spáchal skôr, než bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn.: 2T/66/2015 uznaný obžalovaný za vinného zo spáchania iného trestného činu.

Krajský súd nezistil v postupe okresného súdu pochybenie ani vo vzťahu k rozhodovaniu o nárokoch na náhradu škody. Vzhľadom na skutočnosť, že z výpovede poškodeného je zrejmé, že obžalovaný mu neuhradil celú škodu, bola obžalovanému správne uložená povinnosť na náhradu škody v zostávajúcej výške 9 500 €.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.